

РЕШЕНИЕ

№ 19637

гр. София, 11.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 18.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **3064** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.39, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).
Образувано е по жалба от З. С. М., подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. Б. Л., срещу мълчалив отказ на администратора и обработващия лични данни „ЕОС Матрикс“ ЕООД да предостави копие от обработваните лични данни, поискани с молба от 02.02.2024 г. С жалбата се твърди, че на посочената дата жалбоподателката е поискала от дружеството да ѝ предостави копие от всички документи, съдържащи обработваните лични данни във връзка с претендираните от „ЕОС Матрикс“ ЕООД вземания, произтичащи от договори за цесия, сключени с „Обединена българска банка“ АД („ОББ“ АД). Към датата на подаване на жалбата поисканите копия от документи не били предоставени, с което не бил спазен срокът по чл.12, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), наричан по-нататък Регламент (ЕС) 2016/679. Прави се извод, че е формиран мълчалив отказ. В проведеното по делото открито съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателката посочва, че след подаване на жалбата, а именно на 25.03.2024 г. е получен отговор, който обаче не съдържа поисканите копия от документи, поради което поддържа жалбата и иска отмяна на оспорения мълчалив отказ, както и присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът - „ЕОС Матрикс” ЕООД чрез процесуалния си представител юрк. М. М. оспорва жалбата. На първо място счита същата за недопустима, тъй като по молбата на жалбоподателката е налице произнасяне с изричен акт, с който били предоставени заявените лични данни. На второ място, изразява становище за неоснователност на жалбата, доколкото за дружеството не съществувало задължение да предоставя копия от документи, а само копие на обработваните лични данни. Изтъква също така, че забавянето на отговора се дължало на технически проблем с електронната поща, на която заявлението било подадено. Моли за оставяне на жалбата без разглеждане, а алтернативно – за отхвърлянето ѝ.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт и в срока по чл.149, ал.2 от АПК за процесуално допустима. Предвид непредоставянето на изисканите от жалбоподателката копия от документи, съдържащи личните ѝ данни и последващия отговор, с който по същество не е удовлетворено искането ѝ, съдът намира, че е налице правен интерес за оспорващата да обжалва произнасянето на органа в указания в чл.12, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 срок.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

От данните по делото се установява следното:

С молба от 02.02.2024 г. З. С. М. чрез адв. Б. Л. е подала молба до „ЕОС Матрикс” ЕООД, с която във връзка с установено прехвърлено вземане срещу нея, произтичащо от договор за кредит от 05.10.2011 г., сключен с „ОББ” АД е поискала ответното дружество да ѝ предостави копия от всички документи, съдържащи обработваните лични данни на З. М. и от които произтичат претендираните от „ЕОС Матрикс” ЕООД вземания, а именно: 1. Договор за кредит, ведно с всички анекси и приложения към него; 2. Договори за цесия, по силата на които „ЕОС Матрикс” ЕООД е придобило вземането по договора за кредит, както и всички имащи отношение към претендираните вземания, в това число и: а) договор за цесия от 31.01.2018 г., сключен между „ОББ” АД и „ЕОС Матрикс” ЕООД, ведно с Приложение № 1, съдържащо списък с индивидуализираните вземания; б) анекс № 3 към договор за цесия от 31.01.2018 г., сключен между „ОББ” АД и „ЕОС Матрикс” ЕООД, ведно с всички негови приложения; в) договор за цесия от 11.03.2022 г., сключен между „ОББ” АД и „ЕОС Матрикс” ЕООД, ведно с Приложение № 1 към него, съдържащо списък с индивидуализираните вземания.

На 18.03.2024 г. е подадена жалба от З. С. М. чрез адв. Б. Л., с която се обжалва мълчалив отказ на „ЕОС Матрикс” ЕООД в качеството му на администратор и обработващ лични данни да предостави копия от така поисканите документи.

На 25.03.2024 г. е получен отговор, към който са приложени:

- копия на лични данни - извлечение от страници 1-8 от Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение от 05.10.2011 г., сключен между „ОББ” АД и З. С. М.;

- копия на лични данни - извлечение от страница 415, ред 23677 от Приложение № 1 към Договор за прехвърляне на парични вземания, сключен между „ОББ” АД и „ЕОС Матрикс” ЕООД от 31.01.2018 г.;

- копия на лични данни - извлечение от страница 60, ред 1723 от Приложение № 1А към Анекс № 3 от 05.12.2019 г. към Договор за прехвърляне на парични

вземания от 31.01.2018 г., сключен между „ОББ” АД и „ЕОС Матрикс” ЕООД;

- копие на лични данни - извлечение от страница 21, ред 1378 от Приложение № 1 към Договор за прехвърляне на парични вземания, сключен между „ОББ” АД и „ЕОС Матрикс” ЕООД от 11.03.2022 г.

При тези данни от правна страна съдът приема следното:

Отправено е искане по чл.37б от ЗЗЛД до администратор на лични данни, какъвто „ЕОС Матрикс” ЕООД не оспорва че е, а и същият безспорно попада в хипотезата на определението по чл.4, т.7 от Регламент 2016/679, предвиждащ, че „администратор“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка.

На основание възникнало между З. М. и „ЕОС Матрикс“ ЕООД облигационно отношение, по силата на сключен договор за цесия между „ОББ” ЕАД и „ЕОС Матрикс” ЕООД, съдът приема за безспорно установено, че оспорващата е субект, чийто лични данни са обработвани от дружеството-ответник, и респ. има право като субект на това обработване на достъп до обработваните от администратора негови лични данни, съгласно чл.15 от Регламент 2016/679.

При това, за ответника „ЕОС Матрикс“ ЕООД като администратор на лични данни е съществувало нормативно установено задължение да се произнесе по подаденото от З. М. заявление, съгласно разпоредбата на чл.12, § 3 от Регламент 2016/679 като това е следвало да стане без ненужно забавяне и във всички случаи в срок от един месец от получаване на искането. По делото са представени доказателства, че е налице изрично произнасяне по подадената от жалбоподателката молба. Отговорът на заявлението обаче е даден след предвидения едномесечен срок, като с него не се удовлетворява искането на М. да й бъдат предоставени копия от конкретно посочени в молбата документи. Т. на процесуалния представител на ответника, че молбата е изпратена не на обичайния имейл, публикуван на сайта на дружеството, а на друг имейл, като поради технически причини същата била входирана едва на 21.03.2024 г. не може да се вмени във вина на жалбоподателката и да освободи администратора на лични данни от задължението му да се произнесе по отправено до него заявление в предвидения в регламента срок.

Освен това няма данни срокът за произнасяне да е бил удължен на два месеца, каквато възможност е допустима съгласно изр.2 и 3 от §3 на чл.12 от Регламент 2016/679, но при въведено задължение да бъде информиран субектът на данните за удължаването на срока. Въз основа на това се налага извод, че непроизнасянето на ответника в срок до 02.03.2024г. по подаденото от З. М. искане по чл.37б от ЗЗЛД, формира мълчалив отказ по см. на чл.58, ал.1 от АПК.

Съгласно чл.4, §1 от Регламент 2016/679, „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни”); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената,

икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Според чл.4, §2 от Регламент 2016/679, „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В чл.37б, ал.1 от ЗЗЛД е регламентирано, че субектът на данни упражнява правата по чл.15 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679 чрез писмено заявление до администратора на лични данни или по друг определен от администратора начин.

В чл.15 от Регламент 2016/679, е предвидено „право на достъп на субекта на данните“, като в параграф 1 е прието, че „субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако това е така, да получи достъп до данните... ”.

Според чл.15, §3 от Регламент (ЕС) 2016/679, „администраторът предоставя копие от личните данни, които са в процес на обработване”.

Подаденото от З. М. искане от 02.02.2024 г. е във връзка с упражняване на правата по чл.15 от Регламент (ЕС) 2016/679, според §3 от който, както вече беше отбелязано, администраторът е длъжен да предостави копие от личните данни на субекта.

Действително копие на лични данни не би следвало да се отъждествява с копие от документи, в каквато насока е било и отправеното от жалбоподателя до ответника искане за предоставяне на копия от договора за кредит и договорите за цесия. Необходимо е обаче да се отчете, че разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679 предоставят права на субекта на данни, които последният може да упражни, като тези права произлизат от фундаменталното право на достъп до информация за личните данни, които съответният администратор обработва на конкретен субект, като в случая обработването е започнало по повод възникнало правоотношение между администратора и субекта на данни – сключени договори за кредит и цесии, и именно тези договори се явяват носители на информация за обработваните лични данни по см. на чл.15, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Освен това с решение по дело С-487/21 СЕС отбелязва, че член 15 от Регламент (ЕС) 2016/679 определя в параграф 1 предмета и приложното поле на правото на достъп, признато на субекта на данни. Съдът уточнява, че терминът „копие“ се отнася не до документа като такъв, а до личните данни, които той съдържа и които трябва да са пълни. Следователно копие трябва да съдържа всички лични данни, които са в процес на обработване. В решението също така се подчертава, че правото на достъп, трябва да позволи на субекта на данните да провери дали свързаните с него данни са точни и дали се обработват законосъобразно. Според Съда, администраторът е длъжен да предприеме подходящи мерки, за да предостави на субекта на данните цялата посочена информация в кратка, прозрачна, разбираема и леснодостъпна форма, на ясен и прост език. Информацията следва да се предоставя писмено или по друг начин, включително, когато е целесъобразно, с електронни средства, освен ако субектът на данните не поиска тя да бъде предоставена устно. За да се гарантира, че предоставената информация е лесна за разбиране, може да се окаже задължително възпроизвеждането на извлечения от документи, и дори на цели документи, или на извлечения от бази данни, които в частност съдържат личните данни, които са в

процес на обработване. По-специално, когато лични данни са генерирани от други данни или когато такива данни са следствие от празни полета, т.е. няма насоки, които да разкриват информация за субекта на данните, контекстът, в който се обработват тези данни, е задължителен елемент, който позволява на субекта на данните да разполага с прозрачен достъп и разбираемо представяне на тези данни.

В случая, прехвърленото с договор за цесия задължение на жалбоподателката по договора ѝ за кредит с банката на трети субект, изисква да ѝ се предостави точна и разбираема реплика на всички данни по тези договори, за да може същата ефективно да упражни предоставените ѝ с Регламент (ЕС) 2016/679 права.

Неоснователно е възражението на пълномощника на ответника, че жалбоподателката е имала задължение да пази склучения от нея с „ОББ“ АД договор за кредит, тъй като субектът на данните не може да бъде лишен от възможността да упражни правата си по ЗЗЛД и Регламент 2016/679 във връзка със съществуващите между него и администратора на лични данни взаимоотношения.

Не се установява по делото личните данни на З. М. да не са в процес на обработка към датата на инициране на производството пред администратора на лични данни „ЕОС Матрикс“ ЕООД.

Не се установява да са налице и ограниченията по смисъла на чл.23, §1 и §2 от Регламент (ЕС) 2016/679 по отношение обхвата на задълженията и правата на администратора на лични данни, предвидени в чл.12-чл.22 от Регламент (ЕС) 2016/679 (чл.37а от ЗЗЛД). Съгласно чл.37а, ал.1 от ЗЗЛД, администраторът или обработващият лични данни може да откаже пълно или частично упражняването на правата на субектите на данни по чл.12 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и да не изпълни задължението си по чл.34 от Регламент (ЕС) 2016/679, когато упражняването на правата или изпълнението на задължението би създавало риск за: националната сигурност; отбраната; обществения ред и сигурност; предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително предпазването от и предотвратяването на заплахи за обществения ред и сигурност; други важни цели от широк обществен интерес и по-специално важен икономически или финансов интерес, включително паричните, бюджетните и данъчните въпроси, общественото здраве и социалната сигурност; защитата на независимостта на съдебната власт и съдебните производства; предотвратяването, разследването, разкриването и наказателното преследване на нарушения на етичните кодекси при регулираните професии; защитата на субекта на данните или на правата и свободите на други лица; изпълнението по гражданскоправни иски.

Изложеното дотук обосновава извод, че „ЕОС Матрикс“ ЕООД, в качеството си на администратор на лични данни, е следвало да изпълни задължението си по чл.15, §3 от Регламент (ЕС) 2016/679 като предостави на субекта на данните – З. С. М., поисканите лични данни, съдържащи се в съставените договор за кредит, договори за цесия и всички анекси и приложения към тях в заявената форма за получаване на информацията - по куриер на посочен в заявлението адрес или по електронен път на посочен имейл адрес.

По изложените съображения отказът на „ЕОС Матрикс“ ЕООД, в качеството му на администратор на лични данни, да предостави достъп до лични данни по подаденото от З. М. заявление от 02.02.2024 г., следва да бъде отменен като незаконосъобразен и преписката да се върне на администратора на лични данни за произнасяне по

заявлението, при съобразяване с дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора основателна се явява заявената от процесуалния представител на жалбоподателката претенция за присъждане на сторените по делото разноски. Според представения списък на разноските по чл.80 от ГПК се претендира присъждането на 10 лв. за заплатена държавна такса, както и възнаграждение за един адвокат, определено по усмотрение на съда. В представения по делото договор за правна защита и съдействие е посочено, че е предоставена безплатна правна помощ по чл.38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата (ЗА). Когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноски, съгласно чл.38, ал.2 от ЗА адвокатът, оказал на страната безплатна правна помощ, има право на адвокатско възнаграждение, в размер, определен от съда, което възнаграждение се присъжда на адвоката. За да упражни последният това свое право, е достатъчно да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че договореното възнаграждение е безплатно на основание чл.38, ал.1, т.2 от ЗА, като не се нуждае от доказване обстоятелството, че клиентът е в значително материално затруднение. Посочените предпоставки в случая са налице, поради което съдът, след като прецени фактическата и правна сложност на делото и осъществения обем на процесуална защита и след като взе предвид приетото с решение по дело С-438/22 на СЕС, следва да определи адвокатско възнаграждение в размер на 700 лв.

Водим от горното и на основание чл.172 във вр. с чл.173, ал.2 и чл.174 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на З. С. М. мълчалив отказ на администратора и обработващия лични данни „ЕОС Матрикс” ЕООД да предостави копие от обработваните лични данни, поискани с молба от 02.02.2024 г
ИЗПРАЩА преписката на „ЕОС Матрикс” ЕООД за ново произнасяне по подадената от З. С. М. молба от 02.02.2024 г. при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с настоящото решение.

На основание чл.174 от АПК определя 14-дневен срок за произнасяне от влизане в сила на съдебното решение.

ОСЪЖДА „ЕОС Матрикс” ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на З. С. М. с ЕГН [ЕГН] сумата от 10 (десет) лева разноски по делото.

ОСЪЖДА „ЕОС Матрикс” ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на адвокат Б.

Г. Л., вписан като адвокат в Софийска адвокатска колегия под личен № [ЕГН], сумата от 700 (седемстотин) лева, представляваща адвокатско възнаграждение за оказана на З. С. М. безплатна адвокатска помощ и съдействие на основание чл.38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Съдия: